

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatio Synoptica De Iudiciis Ad Lib: II. Decretal: Gregorii IX.

Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo

Spirens., 1660

4. An judicialis probatio facienda ante vel post litem contestatam? quo tempore absolve[n]da? quâ evidentiâ, quo fine, quo effectum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

à sensu, an verò sensum ab actu? **A S S E-**
 ro debet removeere actum à sensu, non
 contra, hoc est, testis debet dicere, *talis ac-*
tus non fuit factus, & hoc ego scio per sensum,
& presentiam meam, quia tali loco & tempore,
ubi actus celebratus dicitur, ego interfui, & re-
verà ille actus celebratus non fuit, & non potu-
isset celebrari, quin ego vidissem & audissem.
 Ratio conclusionis est: quia in facto alie-
 no sic coarctato, virtus sensitiva clarè &
 apertè percipit negativam: unde si testis
 removeet sensum ab actu, quod est quan-
 do dicit, *non recordor Petrum hoc aut illud, de*
quo accusatur fecisse, neq; etiam interfui, ni-
hil probat, quia qui nescit, probare non
potest, Barth: in L. 1. §. si quis neget: num. 6.
Gregor: XV. decis: 325. n. 4. ex quibus con-
 stat commune axioma, plus creditur duo-
 bus affirmantibus, quàm decem neganti-
 bus verum esse, quando ex illa negatione
 non resultat probatio negativæ; vel quia
 impossibile, eò quod non est coarctata,
 vel quia non est reddita causa scientiæ: ali-
 às pari passu ambulant affirmativa & ne-
 gativa Panor: *in cap. bona memoria. n. 13.*

4. Probatio judicialis, de qua agimus,

I

faci-

facienda est post litem contestatam, quæ
 tunc dicitur iudicium cæptum, nec sciri
 ante an reus negaturus sit, an confessu-
 rus id, quod intenditur, quia id fit per
 litem contestationem *L. 1. C. de lit: contestat: a*
 ideo ante sciri, quid probandum sit
 non sit, nequit. Tunc verò probatio abso-
 lenda est intra certa dilationum tempo-
 ra: si consuetudo aliud non exigat, & post
 quartam testium productionem, auctori-
 tate testimonia, ulterior probatio non
 admittitur. *Authen: qui semel. C. h. t. uti nec*
 post conclusionem in causa, nisi in crimi-
 nalibus ad innocentiam rei probandam,
 quo casu etiam post sententiam & remissa-
 dicatam recipi debet. Cæterum probatio
 judicialis fieri potest tam in loco iudicis
 quàm extrà, ubicunq; Iudex, qui exami-
 ni præest confederit. *L. ad personas ubi D.*
ff. de iureiur. Debet autem probatio esse
 clara & certa, *cap. in presentia h. tit.* imò in
 criminalibus luce meridianâ clarior pro-
 pter maximum præiudicium. *L. ult. C. de an il-*
 tius enim est nocentis facinus impunitum
 relinquere, quàm innocentem condemnare.
L. 5. in principio de pæn. Finis verò probatio-
 nis

bationis est fidem iudici facere. *L. quingen-*
ta. 12 ff. h. t. Effectus quod secundum e-
 am sententia proferri debeat. *L. argentari-*
us 10. §. fin. & ibi DD. ff. de edendo. & quidem
in pari, pro reo vel qui melius probaverit.
cap. licet. §. ex pramissis. h. t.

TITULUS XI.

DE PROBATIONIBVS IN SPECIE,
 & primum de Confessis.

C A S U S.

DE commisso homicidio suspecti
 erant Pater & Filius : factum u-
 terque negare, nec ullis tormentis
 fateri. Carolus Magnus veritatis ex-
 torquēdæ gratiā utrumq; condem-
 nat ad suspendium. Tum Pater ta-
 ctus amore filii, sese reum; & Filium
 expertem culpæ pronunciauit. *Borb.*
in cap. in presentia, de Probat. Quæritur,
t. c. si an illa confessio suffecerit ad proba-
tionem? Resol. habetur num. 2.

SUprà diximus legitimam probationem
 fieri